

[Lone Dybkjær]

I øvrigt er jeg enig med fru Anne Birgitte Lundholt, når hun siger, at borgerne ikke vil styres. Det er derfor heller ikke udtryk for et ønske om at styre borgerne mere end højst nødvendigt, men der er nogle fællesudgifter, vi skal have dækket under en eller anden form, og i den sammenhæng vil vi gerne bruge tilskudsmidlerne, mens fru Anne Birgitte Lundholt vil bruge fradragsordninger.

Endvidere siger fru Anne Birgitte Lundholt, at det er et ganske simpelt system at kontrollere, og at der bliver betalt skat.

Nu er det jo ikke så enkelt, at der bliver betalt skat af alle fradrag i den anden ende, for så ville vores skattesystem fungere noget bedre, end det gør. Så hvis vi skal gennemføre nogle kontrolforanstaltninger, som virkelig batter noget, bliver det alligevel ganske kompliceret, og så er det et spørgsmål, om tilskudsordningen ikke er nøjagtig lige så nemt administrerbar som en fradragsordning. Det vil jeg vove at påstå at den er.

Hr. Fogh Rasmussen siger, at tilskud avler tilskud, og så får vi et tilskudsfradrag. Jeg vil sige, at der gælder nøjagtig det samme for fradrag. Jeg kan ikke forstå, at hr. Fogh Rasmussen ikke har opdaget det, efter at han har været skatteminister, men det har måske været et af hr. Fogh Rasmussens problemer.

Frdrag avler fradrag! Hos alle de mennesker, der bruger de mere eller mindre fortænkte fradragsordninger, er der et ønske om at blive ved med at øge fradragsmængden, sådan at man kan holde skatten nede. Der er simpelt hen ingen forskel, og jeg vil bare vove den påstand, at fradragsordningerne er værre end tilskudsordningerne, fordi tilskudsordningerne er nemmere at komme af med. Man behøver da ikke at have meget kendskab til det danske skattesystem eller den danske mentalitet hos mennesker, der tænker i den slags skatteordninger, for at vide, at fradrag er en spiral. Jeg kan ikke forstå, at hr. Fogh Rasmussen ikke vil indrømme det – dvs. jeg kan selvfølgelig godt forstå det sådan rent politisk.

Det sidste, jeg vil sige, er, at jeg ikke har sagt, at vi i højere grad kommer til at ligne skattesystemerne i verden omkring os. Det er altså ønsketænkning fra hr. Fogh Rasmussens side, at jeg har sagt det; jeg har ikke engang ment det. Jeg har prøvet at sige, at her er tale om et cigarkasseprincip, og det er noget andet end ren bruttoskat.

Lysholm Christensen (KRF):

Initiativet til konvergensprogrammerne blev taget i Ecofin i 1991, og nu er Danmark kommet med sit bidrag til disse programmer. De er jo ment som en forberedelse til Den Økonomiske og Monetære Union. Der er behov for en gensidig overvågning og tilnærmelse af økonomierne i medlemslandene, hvis man engang skal nå til det økonomiske mål, man har sat sig i Fællesskabet.

De mindre udviklede lande har i særlig grad behov få udarbejdet sådan et konvergensprogram, idet de i særlig grad har behov for at stabilisere deres økonomier og tilnærme dem til de øvrige lande i Fællesskabet. Betingelsen for at få adgang til samhørighedsfonden er jo netop, at man har en stabil økonomi, som ikke afviger for meget fra de andre lande.

Danmark har som sagt afleveret sit konvergensprogram nu sammen med 9 andre lande, og det er det, der er til debat her i dag. Udvildelsen af EMS-båndet har gjort det ekstra påkrævet at skærpe overvågningen, og derfor altså også gjort det særlig aktuelt med disse konvergensprogrammer.

Det danske konvergensprogram er en oversigt over landets økonomiske politik – en politik, som gerne skulle lede til en tilnærmelse til Maastricht-Traktatens kriterier. Dertil vil jeg gerne sige, at vi står ved den beslutning, der tidligere er truffet om, at vi ikke uden videre er med i ØMU'ens tredje fase. Der skal en ekstra afstemning til – en ny debat om det spørgsmål – før vi kommer så langt.

Men hvordan stemmer så det danske konvergensprogram med de mål, man har sat sig i Fællesskabet på dette felt? Først er der spørgsmålet om prisstabiliteten. På det punkt ser det danske program jo pænt ud. Vi kan egentlig være stolte af, at vi har en historisk lav inflation og prisstigningstakt. Der er faktisk langt imellem, hver gang købmanden skal skifte prisskilte på sine dagligvarer, bortset fra dem, han sætter på tilbud. Det er udtryk for, at vores økonomi er stabil, og at der er tillid til den danske økonomi. Jo, vi har grund til at være glade for den prisstabilitet, der er i den danske økonomi i øjeblikket.

Offentligt budgetunderskud. Ja, her ser det jo knap så godt ud, her er ikke lige så megen grund til at råbe hurra, for budgetunderskudet er rigelig stort – det har jeg ikke problemer